

Sygnatura akt II AKa 452/21

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2022 r.

5. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSA Janusz Godzwon

Sędziowie: SA Maciej Skórniak

SA Jarosław Mazurek (spr.)

Protokolant: Magdalena Szymczak

7. przy udziale prokuratora Prokuratury (...) Dariusza Sulikowskiego (del.)

8. po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2022 r.

9. sprawy w wniosku K. W.

o zadośćuczynienie za krzywdę wynikłą z niewątpliwie niesłusznego zatrzymania K. W. w dniu 16 maja 2020 r.

10. na skutek apelacji wniesionej przez Skarb Państwa - Komendę (...) Policji w W.

11. od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

12. z dnia 11 października 2021 r. sygn. akt III Ko 208/21

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. stwierdza, że wydatki postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 452/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			

<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Okręgowego w Opolu z 11 października 2021 r. sygn. akt III K 208/21</p>	
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>1.3. Granice zaskarżenia</p>	
<p>1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</p>	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.		Brak nowych ustaleń		
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>				
Lp.	Zarzut			
3.1.	<p>Komendant (...) Policji (jako reprezentant Skarbu Państwa) reprezentowany przez r.pr. P. P. zaskarżył wyrok w całości i zarzucił:</p> <p>1. na podstawie art. 438 punk 1a k.p.k. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 552 § 4 w związku z art. 554 § 2 a w zw. z art. 554 § 2 punkt 3 k.p.k. poprzez nieprawidłową wykładnię, prowadzącą do uznania organu, który dokonał zatrzymania, za organ obowiązany do zapłaty zadośćuczynienia jako statio fisci Skarbu Państwa, podczas gdy z przepisu wynika, że odpowiedzialnym za zapłatę jest Skarb</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

Państwa, a udział organu policji, który dokonał zatrzymania ma jedynie charakter udziału reprezentanta procesowego Skarbu Państwa w postępowaniu sądowym co w konsekwencji doprowadziło do nieprawidłowego zasądzenia zadośćuczynienia od Skarbu Państwa – Komendy (...) Policji .,

2. na podstawie art. 438 punkt 1a k.p.k. obrazę przepisów prawa materialnego, to jest art. 554 § 4 k.p.k. w zw. z art. 554 §2a w zw. z art. 554 § 2 b punkt 3 k.p.k. przez nieprawidłową wykładnię, prowadzącą do uznania organu który dokonał zatrzymania za organ obowiązany do zapłaty kwot z tytułu zwrotu kosztów ustanowienia w sprawie jednego pełnomocnika z wyboru jako statio fisci Skarbu Państwa, podczas gdy z przepisu wynika, że udział organu policji który dokonał zatrzymania ma jedynie charakter

udziału
reprezentanta
procesowego w
postępowaniu
sądowym, a zwrot
uzasadnionych
wydatków
przysługuje
wnioskodawcy
jedynie
bezpośrednio od
Skarbu Państwa,
co w konsekwencji
doprowadziło do
nieprawidłowego
zasądzenia zwrotu
kosztów od Skarbu
Państwa - Komendy
(...) Policji ,

3. ewentualnie
przeciwie gdyby
sąd rozpoznający
sprawę nie uznał
słuszności zarzutów
postawionych w pkt.
1 i 2 niniejszego
pisma na podstawie
art. 438 punkt
1a k.p.k. zarzucił
obrazę przepisów
prawa materialnego
poprzez błędną
wykładnię i
niewłaściwe
zastosowanie art.
552 § 4 w związku
z artykułem 6
ust. 5 ustawy z
dnia 6 kwietnia
1990 r. policji
(tekst jednolity Dz.
U. z 2021 r.
poz. 1882 ze zm.)
poprzez przyjęcie,
że organem policji
występującym w
roli statio fisci
Skarbu Państwa
jest Komenda (...)

Policji, stanowiąca jedynie aparat pomocniczy, a nie Komendant (...) Policji, będący organem policji na obszarze części województwa (...) zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 1 związku z art. 3 i 4 ustawy o policji, co w konsekwencji doprowadziło do nieprawidłowego oznaczenia statio fisci Skarbu Państwa i zasądzenia roszczeń pieniężnych od Skarbu Państwa - Komendy (...) Policji,

4. na podstawie art. 438 punkt 3 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść orzeczenia, polegający na niezasadnym przyjęciu, iż kwota w wysokości 4.500 zł z tytułu zadośćuczynienia będzie stanowiła adekwatną rekompensatę za krzywdę doznaną przez wnioskodawcę z powodu nielegalnego, bezzasadnego, ale prawidłowego zatrzymania, podczas gdy prawidłowe

	ustalenia w niniejszej sprawie winny prowadzić do wniosków, że wysokość zasądzonej kwoty jest nadmiernie wygórowana.			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>Ad. 1 - 3</p> <p>Podniesione w apelacji w punktach 1, 2 i 3 zarzuty dotyczące błędnego zastosowania przepisów art. 552 § 4 k.p.k. w zw. z art. 554 § 2 a i w zw. z art. 554 § 2 punkt 3 k.p.k., a także w związku z art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji wyrażające się w przyjęciu przez sąd meriti Komendy (...) Policji jako statio fisci Skarbu Państwa w miejsce postulowanego przez skarżącego przyjęcia jako podmiot odpowiedzialny za wypłatę zasądzzonego zadośćuczynienia Sądu Okręgowego orzekającego w tej sprawie, względnie przyjęcie jako organu</p>				

odpowiedzialnego Komendanta (...) Policji w W. okazały się być niesłuszne, a podniesiona w apelacji argumentacja nieskuteczna. Przede wszystkim skarżący najwyraźniej łączy dwie zupełnie niezależne od siebie instytucje, a mianowicie odpowiedzialność materialną Skarbu Państwa – państwowej jednostki organizacyjnej, która odpowiada za wyrządzoną przez Skarb Państwa szkodę, z prawidłowo określonymi – stosownymi przepisami prawa procesowego lub innymi – reprezentację prawną danego podmiotu Skarbu Państwa. Wbrew pozorom nie muszą być to zawsze te same państwowe jednostki organizacyjne. Rzeczywiście, problem właściwego statio fisci Skarbu Państwa realizowany jest głównie w postępowaniach cywilnych, w postępowaniach karnych zwłaszcza

w postępowaniu w trybie rozdziału 58 k.p.k. problematyka ta nie jest szerzej rozwinięta w dostępnej judykaturze. W sprawie związanej z tą tematyką orzekł Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyrokiem z dnia 30 czerwca 2016r. sygn. akt II AKA 148/16. Wówczas to sąd stwierdził, że w zakresie reprezentacji Skarbu Państwa poprzez art. 558 k.p.k. należy odwołać się do art. 67 § 2 k.p.c. Z treści tego przepisu wynika zaś, że za Skarb Państwa podejmuje czynności procesowe organ państwowej jednostki organizacyjnej, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie lub organ jednostki nadrzędnej (tak. D. Świecki. Kodeks postępowania karnego. Komentarz, t. II, wyd. II, Wolters Kluwer 2015 r.). Na koniec swych rozważań Sąd Apelacyjny we Wrocławiu stwierdził, że uprawniony jest pogląd, że odszkodowanie lub

zadośćuczynienie za niesłuszne zatrzymanie zasądzone na podstawie przepisów z rozdziału 58 Kodeksu postępowania karnego podlega wypłaceniu z sum budżetowych Skarbu Państwa za pośrednictwem Sądu I instancji jako zobowiązanego do wykonania prawomocnego wyroku.

Jednak Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie doszedł do przekonania, że powyższy pogląd w pewnym zakresie jest już nieaktualny, a wynika to z faktu zmian wprowadzonych art. 1 pkt 98 ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019r. poz. 1694). Zgodnie z tą nowelizacją w procedurze karnej pojawiły się dwa nowe przepisy o następującym brzmieniu:

a) art. 554 § 2a k.p.k. stanowi, że:

„Stronami postępowania są: wnioskodawca, prokurator oraz Skarb Państwa”;

b) art. 554 § 2b k.p.k. stanowi, że: „Organem reprezentującym Skarb Państwa jest:

1) prezes sądu, w którym wydano ostatecznie orzeczenie kończące postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności karnej, stosowania środka zapobiegawczego, środka zabezpieczającego lub zatrzymania, albo

2) prezes sądu pierwszej instancji, w którym wydano zmienione orzeczenie - jeżeli orzeczeniem, o którym mowa w pkt 1, zmieniono orzeczenie sądu pierwszej instancji i zastosowano środek, w związku z którym nie przysługuje odszkodowanie w myśl niniejszego rozdziału, albo

3) organ, który dokonał zatrzymania - jeżeli sąd uwzględnił zażalenie na zatrzymanie albo jeżeli sąd nie

rozpoznawał
zażalenia na
zatrzymanie”.

Ponadto,
wspomniana
nowelizacja nadała
nowe brzmienie
przepisowi art. 554
§ 3 k.p.k., zgodnie
z którym: „O
terminie rozprawy
zawiadamia się
wnioskodawcę,
prokuratora oraz
organ
reprezentujący
Skarb Państwa,
przesyłając odpis
wniosku.”.

W uzasadnieniu
rządowego projektu
ustawy z dnia 19
lipca 2019r. o
zmianie ustawy -
Kodeks
postępowania
karnego oraz
niektórych innych
ustaw (Dz.U. z
2019r. poz. 1694),
zawartego w druku
sejmowym nr (...)
odnotowano co
następuje:

„Proponuje się
przywrócić w
postępowaniu
odszkodowawczym
udziału w
charakterze strony
organu
reprezentującego
Skarb Państwa.

***Rolą tego organu
jest dbanie o
zabezpieczenie
interesów
majątkowych***

Skarbu Państwa,
podczas gdy
zadaniem
prokuratora jest
reprezentowanie
interesu społecznego
w kształtowaniu
sprawiedliwego i
trafnego
rozstrzygnięcia. W
przeciwieństwie
jednak do regulacji
obowiązujących w
latach 2015–2016
projektowane
regulacje wyraźnie
wskazują, który
organ w danej
sytuacji procesowej
jest uprawniony
i zobowiązany do
reprezentowania
Skarbu Państwa. W
poprzednim stanie
prawnym ustawa
procesowa nie
normowała tej
kwestii, co w
praktyce
wywoływało wiele
trudności w jego
określeniu.
Projektowane
regulacje mają na
celu wzmocnienie
ochrony interesów
majątkowych
Skarbu Państwa w
tym postępowaniu i
jednoznaczne
wskazanie, który z
organów Państwa
odpowiada za ich
ochronę w danym
postępowaniu.

Nie ulega zatem
wątpliwości, że w
przedmiotowej
sprawie Skarb

Państwa był
prawidłowo
reprezentowany
przez organ
jednostki związany
z zatrzymaniem
wnioskodawcy K.
W. - Komendanta
(...) Policji. Nie
oznacza to jednak, że
organ ten wyznacza
tzw. *stationes fisci*
Skarbu Państwa.
Jest wręcz
odwrotnie, jest to
bowiem kwestia
materialnoprawna i
jak czytamy w
Komentarzu do art.
67 KPC Z. 2022,
wyd. 11/Z./F.-G.,
stosownie do art. 33
i 34 KC – Skarb
Państwa stanowi
jednolity podmiot;
niezależnie od
wielości wskazanych
w pozwie i
orzeczeniu sądowym
państwowych
jednostek
organizacyjnych,
stroną jest zawsze
Skarb Państwa, a nie
wskazane jednostki
(zob. wyr. SN
z 11.5.1999 r.,
I CKN 1148/97,
L.). Państwowa
jednostka
organizacyjna, z
której działalnością
wiąże się
dochodzone
roszczenie.
Dodatkowe
określenie w pozwie
(jako *statio fisci*)
jednostki
organizacyjnej

państwa nie wpływa na zmianę osoby pozwanego, którym zawsze pozostaje Skarb Państwa, natomiast ułatwia stwierdzenie, jaka państwowa jednostka organizacyjna, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie, powinna podjąć czynności procesowe za Skarb Państwa, a więc stwierdzenie, jakiej jednostce organizacyjnej państwa należy doręczyć pozew, a następnie zawiadamiać o terminach rozpraw. Określenie w wyroku państwowej jednostki organizacyjnej odpowiedzialnej za przyznane zadośćuczynienie jak też odszkodowanie wynikające z bezprawnego zachowania się przedstawicieli Państwa Polskiego konieczne jest również z uwagi na roszczenia regresowe Skarbu Państwa określone w art. 557 § 1 i 2 k.p.k. Przepisy te bowiem w sposób jednoznaczny wskazują, że w razie naprawienia

szkody za krzywdę, Skarb Państwa ma roszczenie zwrotne do osób które swoim bezprawnym działaniem spowodowały niesłuszne skazanie, zastosowanie środka zabezpieczającego, niewątpliwie niesłuszne tymczasowe aresztowanie lub zatrzymanie. Co ważne z § 2 wynika, że powództwo regresowe może wytoczyć oprócz prokuratora także organ, który powołany jest do reprezentowania Skarbu Państwa w tych postępowaniach.

Na koniec Sąd Apelacyjny pragnie wskazać, że w ostatnim czasie w kilku orzeczeniach rozstrzygał podobnie, wskazując jako jednostkę odpowiedzialną od której zasądzone odszkodowanie lub zadośćuczynienie właśnie Komendę (...) Policji, a nie Skarb Państwa – sąd orzekający w danej sprawie - zob. wyrok z dnia 30 września 2021 r., sygn. akt II AKa 286/21 - Sąd Apelacyjny zmienił orzeczenie Sądu Okręgowego

w Opolu, w ten sposób, że jako zobowiązanego do zapłaty wskazał Skarb Państwa – Komendę (...) Policji w W., w wyroku z dnia 5 maja 2021r sygnatura akt II AKa 99/21 Sąd Apelacyjny zmienił wyrok w ten sposób, że zadośćuczynienie na rzecz wnioskodawcy... zasądził od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Świdnicy (w tym przypadku chodziło o niesłuszne tymczasowe aresztowanie).

Ad 4

Zarzut całkowicie bezzasadny, a przedstawiona w uzasadnieniu apelacji argumentacja jest wyłącznie polemiką z prawidłowo poczynionymi ustaleniami Sądu I instancji. Uważna lektura uzasadnienia wywiedzionej apelacji prowadzi do wniosku, że żądanie zmiany wyroku i zasądzenia niższej kwoty zadośćuczynienia jest całkowicie dowolne. Skarżący w żaden sposób nie wykazał dlaczego

jego zdaniem taka niższa (ale w jakiej wysokości ?) kwota jest adekwatna, a nie kwota zasądzona przez sąd I instancji. To na skarżącym ciąży obowiązek wykazania zasadności swojego twierdzenia. Złożona apelacja w najmniejszym stopniu tego nie czyni, co powoduje jej bezzasadność. Co do wysokości zasądzonych zadośćuczynienia warto w tym miejscu przytoczyć stanowisko Sądu Najwyższego, które wskazuje, że zasądzenie zadośćuczynienia za wyrządzoną krzywdę jest orzeczeniem zawsze subiektywnym. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2019 r. V KK 263/18 ,LEX nr 2615849 "Zawarte w dyspozycji przepisu art. 445 § 1 k.c. - sformułowanie "suma odpowiednia" ma charakter nieokreślony, stąd jej ustalenie pozostaje w granicach swobodnego uznania sędziowskiego, to jednak w orzecznictwie wypracowano

<p>kryteria, którymi należy kierować się przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia.</p> <p>Zarzut niewłaściwego ustalenia kwoty zadośćuczynienia może być skuteczny, gdy zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty narusza zasady jego ustalania, a więc wówczas gdy uwzględniono w nim niewłaściwe lub nie uwzględniono niezbędnych elementów mających istotne znaczenie dla określenia wysokości kwoty zadośćuczynienia".</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Skarżący wniósł o:</p> <p>1. zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 1 i 3 poprzez oddalenie wniosku, także co do zasądzonej kwoty 4.500 zł oraz oddalenie żądania w przedmiocie zasądzenia obowiązku zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika.</p> <p>2. ewentualnie, gdyby sąd rozpoznający sprawę</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

<p>uznał zasądzenie zadośćuczynienia za uzasadnione, o zmianę zaskarżonego orzeczenia w pkt. 1 poprzez obniżenie kwoty przyznanego zadośćuczynienia,</p> <p>3.niezależnie od powyższego o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 1 i 3 poprzez zasądzenie kwot bezpośrednio od Skarbu Państwa, bez dalszego oznaczenia statio fisci postaci Komendy (...) Policji ,</p> <p>4. w razie gdyby sąd rozpoznający sprawę nie uznał słuszności zarzutów wskazanych punktach 1 i 2 skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 1 i 3 poprzez wskazanie statio fisci Skarbu Państwa - Komendanta (...) Policji.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wniosek określony w pkt. 1 sprowadzający się do</p>			

zmiany orzeczenia i oddalenie zasądzonego zadośćuczynienia oraz oddalenie obowiązku zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika, jest oczywiście bezzasadny w stopniu oczywistym. Nie ulega wątpliwości, że zatrzymanie K. W. było działaniem organów państwa, nie tylko niewątpliwie niesłusznym, ale także niezasadnym i nielegalnym. Bez większego znaczenia w tym wypadku jest, iż zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy w sensie formalnym zasad zatrzymania. Nie sposób doszukać się żadnych racjonalnych argumentów za podniesionym stanowiskiem dotyczącym zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia żądania wnioskodawcy. Również nie znajduje uzasadnienia żądanie ewentualne - obniżenie wysokości zasądzonego zadośćuczynienia, po pierwsze nie wskazano jaka

zdaniem skarżącego wysokość zadośćuczynienia byłaby adekwatna do wyrządzonej przez Państwo Polskie krzywdy i cierpienia wnioskodawcy, po drugie nie wskazano racjonalnych argumentów, że zasądzona kwota 4.500 zł jest rażąco wygórowana, odbiegająca od standardów państwa prawa. Z powodów wskazanych we wcześniejszej części uzasadnienia całkowicie niesłuszny jest wniosek, by zasądzone zadośćuczynienie miało być wypłacone ze środków budżetowych Sądu Okręgowego w Opolu jako sądu orzekającego w przedmiotowej sprawie. Również ostatni wniosek z powodów podanych w sekcji 3 uzasadnienia jest niezasadny, właściwym podmiotem na którym ciąży obowiązek Skarbu Państwa wypłaty zasądzonego prawomocnie zadośćuczynienia jest Komenda (...) Policji.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>	<p>Nie stwierdzono występowania okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu określonych w art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k., art. 455 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Sąd Apelacyjny utrzymał zaskarżony wyrok w całości to jest w następującym zakresie:</p> <p>1. zasądza od Skarbu Państwa – Komendy (...) Policji w W. na rzecz K. W. kwotę 4.500 zł (cztery tysiące</p>		

pięćset złotych (00/100), tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wynikłą z niewątpliwie niesłusznego zatrzymania w dniu 16 maja 2020 r. w godzinach od 16:05 do 21:55, wraz z odsetkami ustawowymi od dnia uprawomocnienia się wyroku;

2. w pozostałej części wniosek pełnomocnika wnioskodawcy K. W. oddala;

3. zasądza od Skarbu Państwa – Komendy (...) Policji w W. na rzecz K. W. kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych 00/100), tytułem kosztów ustanowienia w sprawie jednego pełnomocnika z wyboru, w osobie adw. A. S.;

4. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy

Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne w zakresie dotyczącym

niewątpliwie niesłusznego zatrzymania w nich 16 maja 2020 r. K. W.. Konsekwencją takiego działania organów Policji było zasądzenie na rzecz wnioskodawcy adekwatnej kwoty zadośćuczynienia w wysokości 4.500 złotych. Wysokość ta nie czyni wnioskodawcy nadmiernie wzbogaconym i jest odpowiednią rekompensatą za krzywdy wyrządzone przez organy władzy publicznej.

Argumenty podniesione w apelacji nie były przekonujące, zwłaszcza te dotyczące obniżenia wysokości należnego zadośćuczynienia.

Konsekwencją takiego rozstrzygnięcia było prawidłowe orzeczenie w zakresie zwrotu kosztów ustanowienia w sprawie jednego pełnomocnika z wyboru oraz obciążenie kosztami postępowania Skarbu Państwa z uwagi na to, iż postępowanie w tym trybie jest wolne od kosztów.

1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i			

umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II	Sąd Apelacyjny stwierdził, iż wydatki postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa, a to na podstawie art. 554§4 k.p.k., który stanowi iż postępowanie jest		

	wolne od kosztów sądowych.	
7. PODPIS		
SSA Maciej Skórniak SSA Janusz Godzwon SSA Jarosław Mazurek		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Skarb Państwa - Komenda (...) Policji reprezentowana przez radcę prawnego P. P.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcia co do wysokości i zasady zasądzzonego zadośćuczynienia oraz w zakresie statio fisci Skarbu Państwa		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana